

חיליק יזהר הוא אפיקורוס מושלם, למרות זאת הוא ידוע בציבור כאחד שאלוהים לא כועס עליו יותר מדי בשל כך. אחדים אפילו טוענים שאבינו שבשמיים מינה את חיליק לסגנו ולעושה דברו על פני האדמה. וזאת למה? - על שום הידע הרב שמפגין חיליק בכל תחום ותחום והבקיאות הרבה אותה הוא מנדב לכל דיכפין בין אם הוא נדרש לכך ובין אם לא. "לא יתכן", אומרים הבריות, "שאדם עם השכלה תיכונית רגילה (כלי בגרות) ידע כל כך הרבה מבלי שיד ההשגחה העליונה תהיה בדבר".

וכך נהנה חיליק מכל העולמות - זוכה להשראה אלוהית מהאל הטוב שמעלים עין מחטאיו הקטנים ומתמוגג לנוכח אהדת הציבור שמפרגן לו על ימין ועל שמאל בשל ידיעותיו המופלגות. יש לו, לחיליק, גם פטנט משלו שבעזרתו הוא יכול "להחליק" באלגנטיות לתוך כל שיחה מבלי להראות כאחד שדוחף את אפו לעניין לא לו. משפט המפתח הוא: "זה הרע במיעוטו" ולאחריו בא מבול אדיר של הסברים ותיאוריות ותילי תילים של דברי פרשנות על כך שיכול היה להיות רע יותר, ואם ישמעו לו הוא מוכן להסביר את עמדתו שתוביל לטוב ביותר.

פטנט מחוכם הוא המציא וכנראה שגם אותו יש לייחס, כנראה, להשראה האלוהית שניחתה עליו, כִּי זאת יש להבין - חיליק יוצא מההנחה הנכונה שכאשר אתה "משחיל" לתוך שיחה איזה "רע במיעוטו" חרישי, מיד יכרו האנשים מסביב אוזן כדי לשמוע את ההמשך, כי הרי ברור שמשפט כזה איננו עומד בפני עצמו ותמיד אחריו יופיע ההסבר לגבי הדבר היותר רע שעלול להתרחש. עם האופטימיות הזזהירה והמחושבת הזו מצליח חיליק להפיח תמיד זיק של תקווה בעיניהם של כל המיואשים והמתוסכלים אשר מסתובבים בפנים נפולות ובמצב-רוח שפוף עקב המרעין בישיין שפקדו אותם. מסתבר שהעניין הזה עובד בכלל לא רע, והאנשים מוכנים לסלוח לחיליק על פטפנותו הנודניקית בתמורה למנת הניחומים שהוא מספק להם. כאשר התפוצץ צינור של שלושה צול ליד המתפרה וזרם אדיר של מים פרץ החוצה והפך תוך כמה דקות את המדשאה המוריקה לביצה עכורה דמויית שדה אורז, התגייס גם חיליק לתרום את חלקו. כשידיו בכיסיו הוא הסביר למסגרים המיוזעים שעמלו על תמזן החקלה, כשהם מבוססים בבוץ עד הברכיים, שזה הרע במיעוטו: "תארו לעצמכם שזה היה קורה בחורף. זה לא תענוג גדול להיכנס לשולית הזו באמצע ינואר". וכאן הוא התחיל להפליג: "בטירונות לקחו אותנו לסדרת אימונים בשדה. היה אז חורף ובמשך כל שלושת השבועות של הסידרה לא הפסיק לרדת גשם, ואנחנו לא הפסקנו לקפוץ ולהתגלגל בבוץ. היה לנו מ'פ קשוח, מטורף לגמרי...". וכך הלאה - הסיפור נמשך עוד דקות ארוכות שבהן פירט חיליק את כל מעללי הפלוגה שלו בטירונות.

לקראת חג הפסח הוא הצטייד בערימה של פיתות אותן דחף לפריזר. "זה הרע במיעוטו", הוא אמר לזוגתו, "תארי לעצמך שהיינו צריכים לאכול מצות שבוע שלם, בטח היינו משתגעים". סביב שולחן ארוחת הבוקר דיברו החברה' על הצימצומים שבעקבותיהם גם השי לפסח יהיה צנוע יותר מבשנים עברו. רני נאנח בנוסטלגיה, אגב לגימת הקפה: "איפה, איפה הזמנים שבהם יכולת לבחור בין כירת גז ניידת, אוהל סירים, סירת גומי מתנפחת או ויברטור בעל ארבע מהירויות", חיליק נחפז להרגיע אותו: "אני חושב שזה הרע במיעוטו. הקומקום החשמלי האוטומטי הוא מתנה בהחלט יפה וחופץ מזה קראתי ב"דף הירוק" שבהרבה קיבוצים לא מחלקים השנה בכלל שי לחבר בפסח בגלל המצב, אז אין לנו מה להתלונן". כאשר הועלחה באסיפה הצעה להנהיג תורנות חברים במפעל נטל חיליק את רשות הדיבור ואמר בקול שופע אופטימיות: "חברים, ההחלטה הזו היא הרע במיעוטו, אם לא נפטר את הפועלים השכירים ולא נעבוד במקומם, יהיה הרבה יותר גרוע. אנחנו כרגע במצב לא רע כיחס לקיבוצים אחרים, אבל כדי לשמור על הקיים ולשפר אותו אנחנו חייבים לשנס מותנינו ולצמצם בהוצאות. אני חושב שהתורנות במפעל רק תועיל לחברים." חיליק התיישב ומרביץ החברים הנהנו בראשם לאות הסכמה עם דבריו. כמובן שלאחר דבריו הנחרצים של חיליק הצביעו כל החברים, פה אחד, בעד תורנות החברים במפעל.

נכונותו להקשיב לחברים ששטחו את צרותיהם בפניו ויכולתו לעזור להם, כמו אבא טוב ומכין, בעזרת משפט הקסם "זה הרע במיעוטו" הם שהקנו לחיליק את כינוי החיבה "הרבי מעוטו" או בקיצור "הרבי".

גם המונולוגים הארוכים שלו בפורום זה או אחר החלו להשמע כדרשות של הרב בבית הכנסת השכונתי - מין שילוב של הכאה על חטא, אזהרה מפני איום פוטנציאלי ובסוף תמיד אותה נימה אופטימית של "יהיה טוב" אם תעשו כדברי "הרבי" בר הסמכא. בניגוד לאביו, חמי בנו של חיליק הוא שתקן מופלג - שקט, צנוע ומופנם. יש אומרים שהוא עבר בהצלחה את בחינות הכניסה למנזר השתקנים אך נידחה על הסף בגלל היותו יהודי. צחוק הגורל - הוא גם ההיפך הגמור מאביו

בכל הקשור ליחס לדת ולמסורת. כבר בתיכון גילה חמי התעניינות במורשת עם ישראל ותרבותו אך רק אחרי הצבא הוא החליט לחזור בתשובה. שלושה חודשים אחרי השחרור ארז חמי את מיטלטליו המועטים ועבר לשיבת "אור שמח" בירושלים, שם הוא התגלה כעילוי גדול בתורה. "הרבי מעוטו" שהיה, כאמור, אפיקורוס לא קטן התייחס למצב החדש כהשלמה: "נו מילא, זה הרע במיעוטו. הוא עוד יכול היה לנסוע להודו לחפש איזה גורו, או להתפס לסיינטולוגיה או אָקט ואז בכלל הוא היה מאבד את הצפון. הוא גם היה יכול, רחמנא ליצלן, לתפוס איזה נוצריה ולרדת איתה לגרמניה, אז ככה שהמצב לא כל כך נורא.

מי יודע, אולי יהיה לנו פעם גם איזה רב במשפחה".

אורי גדרון